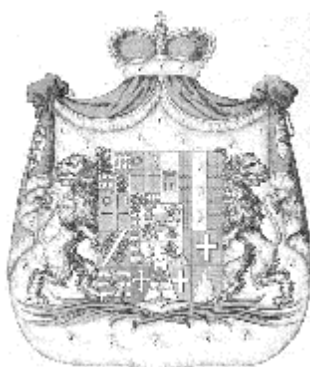


V další části bych se rád zaměřil na cukrovarnictví, kterým byla a snad dosud i je naše země proslulá. S výrobou cukru byly spojeny například šlechtické rody knížat z Lobkowicz v Encovanech u Litoměřic, rytířů z Kleebornu, v Třeboveticích, hrabat z a na Aichelburgu v Lázních Bělohrad, svobodných pánů Dobrzenských z Dobrzenicz v Syrovátce u Hradce Králové, knížat z Colloredo-Mannsfeldu v Ledcích, hrabat Khuenů z Bellasi v Hrušovanech nad Jevišovkou, šlechticů z Bauerů v Předklášteří, hrabat de Saint Genois d'Anneaucourt v Čelechovicích na Hané, šlechticů de Sauvaigne v Praze na Zbraslavi, svobodných pánů **z Dalbergu** v Dačicích či knížat **z Thurn-Taxisu** v Dobrovici. A právě příslušníky posledních dvou jmenovaných rodů, kteří se narodili ve stejném roce, bych Vám zde rád představil.



Karl Anton Maxmilian Kämmerer von Worms, svobodný pán von und zu Dalberg

- * 3. září 1792 v Mainzu
- † 20. září 1859 ve Vídni
- vzdělaný šlechtic, majitel dačického panství.
- s manželkou Marií Charlottou svobodnou paní Sturfeder von Oppenweiler měli jediného syna Friedricha Ferdinanda
- stará rodina z Porýní (13.století), titul komoří biskupa wormského se stal součástí jména, 1653 říšský stav svobodných pánů
- první řepný cukrovar moderního období v západní části habsburské monarchie byl založen v roce 1829 v Kostelním Vydří u Dačic na panství Karla Maxmiliána Dalberga. V r. 1833 navázal na tradici cukrovaru v Kostelním Vydří a zřídil cukrovar v nedalekých Dačicích. Ten zpracovával pouze třtinový cukr, dovážený z Indie. Stal se první rafinerií třtinového cukru na Moravě. Po roce 1844 zpracovávala již výhradně řepný cukr z domácích zdrojů. V roce 1840 se stal novým ředitelem podniku Švýcar Jakub Kryštof Rad, který přišel z Vídně. Rozšířil výrobu, pořídil moderní parní stroje a zavedl výrobu kandovaného ovoce, cukrovinek a čokolády. Největším vynálezem J. K. Rada byl speciální lis na výrobu kostkového cukru, který zhotovil v roce 1841. Na jaře v roce 1843 získal privilegium k výrobě kostkového cukru v Dačicích a od podzimu byl kostkový cukr pod názvem "čajový cukr" nejen pro domácí spotřebu, ale i do zahraničí. V roce 1853 dochází k ukončení výroby v Dačicích z důvodu její nerentability, příliš vysoké náklady na dopravu.
- rod vymřel po měči r. 1940 a po přeslici r. 1979



Karl Anselm princ von Thurn und Taxis

- * 18. června 1792 v Praze
- † 25. srpna 1844 v Teplicích
- c.k. komoří, tajný rada, nejvyšší komoří zemský Království Českého, württemberský generálmajor
- s manželkou Marií Isabellou hraběnkou von und zu Eltz měl sedm dětí
- jeho syn Rudolf se zřekl rodového jména a titulu prince a přijal titul svobodného pána z Troskova (23.4.1894), jeho potomci dosud žijí
- Thurn-Taxisové (neboli von Thurn und Taxis či de la Tour et Taxis) jsou starou italskou rodinou (12.století), později poněmčenou, do Čech přišli v I.pol. 16.století, 1681 knížecí titul pro Španělské Nizozemí, 1695 říšský knížecí stav, 1744 úřad říšského generálního poštmistra jako dědičné léno
- r. 1830 popsal německý cukrovarník Karel Weinrich výhody zpracování řepného cukru. Tento článek se dostal do rukou Karla Anselma Thurn-Taxise, pána na Loučeni a oslovil ho natolik, že pozval Weinricha do Dobrovice za účelem vybudování cukrovaru. K vybudování cukrovaru „obětoval“ nevyužitý lovecký zámek, čím uspořil nemalé množství peněz. Během tří let od vybudování se podnik stal ziskovým a to i přesto, že Karel Anselm trval na nejlevějším vybavení cukrovaru s pouze osvědčenými stroji. V roce 1844 přebral panství syn Hugo Maxmilián, který se zasloužil o rozvoj nejen cukrovaru, ale i celého Dobrovicka. Hugo se postaral o to, že v cukrovaru byla vybudována rafinerie. Surový cukr se už poté nemusel vozit ke zpracování do Zbraslavi, ale naopak z blízkých cukrovarů byl do Dobrovice dovážen syrový cukr ke konečnému zpracování. Současná značka TTD největšího cukrovaru a rafinerie cukru u nás znamená Thurn-Taxis Dobrovice.
- potomci tohoto jednoho z nejvýznamnějších rodů dosud žijí

Zdroj : Wikipedia, Almanachy českých šlechtických rodů, Šlechtické rody v Čechách, na Moravě a ve Slezsku - Od Bílé hory do současnosti a J. Siebmacher's grosses und allgemeines Wappenbuch.